

Η καταλληλότητα της στιγμής

Οσο κι αν έχουν ενοχλήσει οι πρόσφατες δηλώσεις Ερντογάν στα Κατεχόμενα της Κύπρου, όπως και οι προ ημερών τοποθετήσεις του φερεφώνου του ΑΚΡ κ. Τσελίκ, η νηνεμία στις ελληνοτουρκικές σχέσεις δείχνει να μην επηρεάζεται ουσιαστικά. Ο τούρκος πρόεδρος και η κυβέρνησή του δεν θα πάψουν να επαναφέρουν τις πάγιες τουρκικές θέσεις για λόγους διαπραγματευτικούς και εσωτερικούς. Αναμενόμενη η από την Αγκυρα επανάληψη των γνωστών εξωπραγματικών θέσεών της, προκειμένου η Αθήνα να αισθάνεται την τουρκική πίεση. Αναμφίβολα, οι κινήσεις αυτές δεν επηρεάζουν την τελευταία η οποία, έχοντας καταστήσει απόλυτα σαφείς τις θέσεις και τα όριά της, είναι έτοιμη για την επανάληψη των διερευνητικών επαφών. Και, μάλιστα, με πιο δυναμική μορφή, όπως επίσημα αναγγέλθηκε.

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ
ΚΑΚΛΙΚΗ

Τοποθετήσεις περί μη καταλληλότητας της στιγμής, περί εμποδίων που θέτει η τουρκική πλευρά, περί ουδεμιάς αλλαγής στη στάση της Αγκυρας έναντι της Αθήνας, απλώς μετακινούν τις προσπάθειες διευθέτησης σε «κάποιο καλύτερο μέλλον». Ακόμα και αν θεωρούσαμε ότι

η Τουρκία θα στρεψοδικήσει και με τεχνάσματα θα ακυρώσει την πορεία προς τη Χάγη, θα ήταν άστοχο να παραμείνουμε αδρανείς αφήνοντας το θέμα να διαιωνίζεται, με ορατές τις αρνητικές συνέπειες για την Ελλάδα. Ας αναλογιστούμε σε πιο σημείο ενδέχεται να βρεθούν οι δύο χώρες στο μέλλον, παραμένοντας η κάθε μια στο οχυρό της και με το δάκτυλο στη σκανδάλη. Σκοπός, τη στιγμή αυτή, είναι η συνεννόηση για την καταγραφή των θέσεων κάθε πλευράς και την από κοινού θέση τους στην κρίση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης. Αν, για ποικίλους λόγους, αρχίσουν από τώρα οι βολές κατά της προσπάθειας που φαίνεται έτοιμη να ξεκινήσει, η χώρα μπορεί είτε να βρεθεί σε διαπραγματευτική αδυναμία και όχι πλέον «κοντά» με τους συμμάχους της, είτε να αναγκαστεί σε διπλωματική αναδίπλωση και σε μετάθεση της εξεύρεσης διεξόδου.

Εχοντας αφήσει πίσω τις δύσκολες μέρες της οικονομικής ανασφάλειας και με ενισχυμένο διπλωματικό και αμυντικό σπλοστάσιο, η Ελλάδα είναι έτοιμη να συνομιλήσει με την Τουρκία. Οι υπεύθυνοι πολιτικοί της είναι σαφώς σε θέση να συμβάλουν, με σοβαρότητα και χωρίς δευτεροβάθμιες σκέψεις, στη διαμόρφωση διαπραγματευτικών και επικοινωνιακών επιχειρημάτων αλλά και πνεύματος εσωτερικής συνεργασίας. Ηδη τα κόμματα της αντιπολίτευσης που διαθέτουν κυβερνητική πείρα, από κοινού με όσα από τα μικρότερα δεν περιορίζουν μόνο τον ορίζοντά τους, είναι σε θέση να συνεργαστούν ουσιαστικά για τα συμφέροντα της χώρας. Για το μείζον αυτό θέμα ασφάλειας της χώρας, η διακομματική συναίνεση αποτελεί πειστική ανάγκη που την υιοθετεί μεγάλο τμήμα της κοινωνίας. Η Ελλάδα έχει σήμερα την ευκαιρία να κάνει θετικά βήματα προς τα εμπρός, εκμεταλλευόμενη μια θετική συγκυρία. Με μια δυναμική εξωτερική πολιτική πρωτοβουλιών, χωρίς τα φοβικά σύνδρομα του «μικρού» με μόνιμες τάσεις αναβολής και χωρίς ίχνος υποχωρητικότητας από τις διακηρυγμένες κόκκινες γραμμές της. Αν αυτό δεν γίνει, η Αθήνα θα έχει ίσως χάσει την ευκαιρία να προωθήσει την ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή που τόσο ανάγκη έχει, με την Τουρκία να τη μέμφεται για υπαναχώρηση και να δρα χωρίς τις αναστολές που θα της δημιουργούσε η επιφυλακτική στάση της Δύσης απέναντι στις ανομίες της.